

jeg har gjort mig skyldig i en Fortalelse, naar jeg har sagt „sluttede“ istedetfor „udsatte“. Hvad det andet Spørgsmaal angaaer, da har jeg fremsat det som min Anskuelse, at Samtykke ikke behøves, naar Rigsdagen ikke er samlet; det er muligt, at denne Anskuelse ikke er rigtig, men det er i ethvert Tilfælde min Anskuelse.

Ordføreren: Da Ingen synes tilbøielig til nu at tage Ordet, finder jeg det dog vigtigt at gjøre nogle Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem, der nys satte sig, ansøgte. Det ærede Medlem fremhævede, at der var to Betragtninger, som vare gjorte gjældende af Udvalgets Fleertal, til hvilket han ikke selv hører, og hvorpaa Fleertallet formeentlig støttede sig, nemlig, at der ikke forelaa et formuleret Forslag, og at det ikke var angivet, for hvilken Forbrydelse den Paagjældende agtes sat under Tiltale; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, hvad der iøvrigt er isinesfaldende for Enhver, som gennemlæser Betænkningen, at man ikke har fastholdt Anken over Mangel af et formuleret Forslag, hvad selve Indstillingspunktet angaaer. Jeg anseer det derfor for aldeles overflødig at komme hyderligere tilbage paa denne Gjenstand, men jeg skal dog bemærke, at naar det ærede Medlem sagde, at Udvalgets Fleertal selv havde anerkjendt, at der i Grunden forelaa et Forslag, og at man altsaa ved at følge den Tante, der var gjort gjældende af Fleertallet, dersom Ministeriet havde imødekommet Ønsket om at formulere et Forslag, vilde komme til den Urimelighed at sige to Forslag, da er dette ikke ganske rigtigt. Indstillingen gaaer slet ikke ud paa at godkjende noget Forslag, men paa at give et Samtykke, og begge de Indstillinger, der foreligge, saavel det ærede Medlems som Udvalgets Fleertals, have netop formuleret et bestemt Afstemningsthema. Det, der manglede, var et bestemt formuleret Afstemningsthema, og man har ganske sikkert viist, at man ansaae sig berettiget til at afhjælpe denne formelle Mangel, men deraf følger ikke, at det ikke i og for sig havde været rigtigt, at der havde foreligget et formuleret Afstemningsthema. Det forekommer mig, at man maa være meget forblindet, naar man

ikke vil erkjende, at det i ethvert Tilfælde er en Opmærksomhed, som Udvalget har viist Ministeriet, naar det har opfordret dette til selv at formulere et Afstemningsthema; thi man kunde tænke sig forskjellige Indsigelser fremsatte med den Naade, hvorpaa saavel det ærede Medlems som Fleertallets Afstemningsthema er formuleret. Man kunde tænke sig, at Ministeriet ikke kunde finde sig fyldestgjort ved noget af dem; det kunde sige, at de ikke fuldstændigt rammede, hvad det ønskede fremsat. Er det da ikke en Opmærksomhed, at Udvalget, forinden det gaaer til at formulere, hvad der ikke er forelagt formuleret, henvender sig til Ministeren og anmoder ham om selv at foretage en saadan Formulering? — Den anden Betragtning, som er af større Interesse, og som ganske sikkert er den, der for Udvalgets Fleertal har været afgjørende og bestemmende, er, at det ikke er angivet, for hvilken Forbrydelse Tiltale agtes iværksat. Naar det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, at Udvalgets Fleertal, uagtet der i dets Betænkning er sagt, deels at denne Fordring maa ansees for at være næstgivelig, deels, at den i Almindelighed maa ansees for at være nødvendig, dog har eftergivet denne Fordring, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem derved har gjort sig skyldig i mindre heldigt at fremstille den Naade, hvorpaa Udvalgets Fleertal har taget Sagen. Der vilde ialtsald paa disse hans Betragtninger kunne støttes en Vebreidelse mod Fleertallet, fordi det overhovedet er kommen til den Deel af Indstillingen, som falder sammen med det ærede Medlems Indstilling, nemlig den, hvori det indstilles, at Samtykket gives, men det forekommer mig tilstrækkelig forklaret af Fleertallet, at man har fundet, at det, Alt vel overveiet, var det Tilraadeligste i dette særegne Tilfælde at see bort fra, hvad der i og for sig selv maatte erkjendes for at være det strengt formelt Rigtige. Naar det ærede Medlem spørger, hvad der menes med de særegne Omstændigheder med Sagens særlige Bestaaffenhed, hvortil der henvises, anseer jeg det for overflødig at give det ærede Medlem noget Svar; thi jeg vilde ansee det for lidet ønskeligt, om vi nu her i Salen kom ind paa at discutere den Sags særegne Bestaaffenhed, hvorom her er Tale, om vi